

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 4

0 mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

Twenne glada,

Aya Visor.

Den första:

Dumme Peter på lägret.

Och dumme Peter blef indkal'd
Till lägret här vid Hald;
Churu tungt det "halld"
Gic han på med all "gewalt",
Och om han kommanderad blef
Blott "höger om!" ja då
Gör dumme Peter strax tvärtom,
Till wenster will han gå.
Kommenderas "framåt marsch!"
Så gör Peter: "bakåt marsch!"
När wi "skyldra" med gevär
Till en garde han färdig är.
Kör: Åh hå hå hå
Åh hå hå hå
∴ Dumme Peter, dumme Peter
Till soldat är du för dum.

Och när wi ut på marschen gå,
Se då har Peter gift.
Han kan ej komma från
Lägret, ja wi fånna slitt
Men sfa' wi ha en toddy åh,
Och så en munter dans,
Då tunna Peters fötter gå
Så snabbt som någon ann's.
När wi sfa' marschera se'n
Ligger Peter stral och klen
Men när wi se'n komma hem
År hans gift allsike "stem".
Kör: Åh hå hå hå
Åh hå hå hå
∴ Dumme Peter, dumme Peter,
Till soldat är du för dum.

V box 3:65

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60

0 mm

Ni känner nog en officer
Som är så grusligt hwoj,
Så snart ett fel han ser
Skriker strax han: "Was ist das?"
Hans sad' till Peter: "Gå derhän
Derj ställer du dig opp;"

Men ned till marketentaren
Nu Peter genast lopp.
Officeren väsen höll,
Dumme Peters mod ej föll,
Tic och tömde aldrasörst
Sig en halviva för sin törst.

Kör: Ah hä hä hä
Ah hä hä hä
::: Dumme Peter, dumme Peter,
Til soldat är du för dum.

Hans löitnant och en fästmö har
Som kom i lägret in.
Och Peter ej sensärdig war
Kysja hennes mun och kind.
Då löitnanten kom, så sad'
Blott Peter: "Hwad beha?"
Jag trodde blott, ja tro mitt ord,
Det war min kara mor.

Då han se'n i arresten kom
Så var Peter ej så dum,
Ur arresten smög han sig
Och war fri på grönklädd stig.

Kör: Ah hä hä hä
Ah hä hä hä
::: Dumme Peter, dumme Peter,
Till soldat är du för dum.

Ja, handgreppen med gewär
Dem kan nog Peter ej:
Men andra grepp det är
Som ej Peter glömmar, nej.
Hans grepp i ett fat gröt är godt.
I sadrens portmonné
Der är hans grepp ej heller smått,
Man skulle det blott se.
Men han säger dog ibland:
"Kommer thdseen till vårt land

Skall jag klämma den krabat.
Säga skulle hvor soldat:
Kör: Ah hä hä hä
Ah hä hä hä
::: Dumme Peter, dumme Peter
Ar wiht ej så dum ändå.

Den anden:

Drengen som du gav mig med det sorte, fröllede Haar.

Vise om den forladte Pige, som Kjæresten reiste fra og lod
hende sidde med en frölhaaret Dreng, samt hvorledes
han til sidst svarede hende paa hendes Brev.

Brev til den gamle Kjæreste.

Mel. Og Ringen som du gav mig.

::: Og Drengen, som du gav mig, Med det sorte,
fröllede Haar, ::: Han er nu voren bleven, Tusserøllia,
røllia bleven, Og som en Ingling staar. ::: Naa naa naa
naa naa naa drudelialei. Han som en Ingling staar. :::

::: Ja Drengen, som du gav mig. Og løb derpaa din
Bei, ::: Han spørger om sin Fader, Tusserøllia, røllia,
Fader Han spørger efter dig. Naa naa etc.

::: Det er nu vel paatide At du kan gifte dig, :::
Thi Drengen han vil vide, Tusserøllia, røllia, vide, Hvem
der forsørte mig. Naa naa etc.

::: Jeg er en fattig Pige! Men trofast er mit Sind. :::
Og aldrig skal du sige, Tusserøllia, røllia, sige, At Falst-
hed kom derind. Naa naa etc.

::: Fra Reisen er du kommen, Men du kom ei til
mig, ::: Jeg hørte det med Taarer, Tusserøllia, røllia,
Taarer, Du gif en anden Bei. Naa naa etc.

::: Jeg huskede den Morgen, Da du Farvel mig
hød; ::: Jeg ensom sad med Sorgen, Tusserøllia, røllia,
Sorgen, Og Drengen paa mit Skjød. Naa naa etc.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

:: I fjorten lange Vintre, Du skrev mig ei et Ord, ::
Min Ven, kan du erindre, Tusserøllia, røllia, erindre, Den
Ed, som du mig svor. Naa naa etc.

:: Ja Drengen, som du gav mig, Med det sorte,
krøllede Haar, :: Han ligner dig saa noie, Tusserøllia,
røllia, noie, Ret som du gaar og staar.

:: Han blive skal din Glæde Ifald du kommer her, ::
Saa vil ei mere jeg græde, Tusserøllia, røllia, græde, Thi
du er min saa kjær.

:: Men kommer du nu ikke Herhen til os og bor, ::
Da skal jeg Drengen stikke, Tusserøllia, røllia, stikke Til
dig, naar han bli'er stor.

:: Da skal han til dig sige, Naar først han træffer
dig, :: Vil du min Moder svige, Tusserøllia, røllia, svige,
Da agter jeg dig ei.

:: Da skal jeg ensom bære Min Kummer i mit
Byst, :: Og da Farvel, min Kjære, Tusserøllia, røllia,
Kjære, Forbi er da min Byst.

Svar fra Kjæresten.

:: Min Pige, ja jeg havner Faften os min Ven, ::
Min Søn jeg glad omsavner, Tusserøllia, røllia, savner
Og reiser ei igjen.

Throndhjem.

Johan L. Sundts Bogtrykkeri.